

Ῥωμαίικα

Βουλγαρικά

Ὁ θεὸς ἔκαμε τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, τὸν ἥλιον, τὸ φεγγάρι. τὰ ἄστροα.

Καὶ ὕστερα ἐπρόσταξε τὴν θάλασσαν, ταῖς λίμναις, τὰ ποτάμια, καὶ εὐγαλαν τὰ ὄφρια, τὰ χέεα.

Πάλιν εἶπε καὶ εὐγῆκαν ἀπάνω εἰς τὴν γῆν ὅλα τὰ δένδρα.

Καὶ εἶναι ἡ γῆ γεμάτη ἀπὸ ξύλα θρύϊνα, ἀπὸ ὀξείαν, ἀπὸ ἰτέαν, ἀπὸ λεῦκον, ἀπὸ κυπαρίσσι, ἀπὸ πεύκον.

Καὶ ἄλλα εὐρίσκονται εἰς τὸν λόγγον.

κλ.

Господ стóρη νέпотω, ζέματα, σφντζετω, μωσ-τζήνατα, σβέотηте.

Н сётне пwελλιτ мóреτω, ἐзэрата, рéките, ἡ ἱзбáτωα рђпћте, лaγκουληте.

Пáк рéтѣс ἡ ἱзлéκωα γчwрс на ζέματα σфћте νтéрвa.

Н ѱéт ζέματα пwλνα ὅт тaрвa, ὅт мпоука, ὅт νтáмпwи, ὅт бáрмπα, ὅт то-пóλѣка, лáσћка, ὅт сéлвeиa, ὅт пwр.

Н тpóбщ σε νáйтouαт бw бpманот.

Гóспот стóри нéбото, зéмята, сьнцето, месечí-ната, звéздите.

И сéтне пó(в)eля мó-рето, eзэрата, рéките и извáтоа рíбите, aγúлитe.

Пак рéче и излéгоа горe на зéмята сфíте дървa.

И ѱéт зéмята пoλна от дървa, от бyкa, от дáбoи, от върбa, от тoпóλѣкa, яcиkа, от сéлвѣиa, от бор.

И дpúзи ce нáйдуат во oрманот.

и др.

Повече за тая интересна книга вж. W. Martin-Leake, *Researches in Greece*. London 1814, стр. 381 сл.; Miklosich, *Rumunische Untersuchungen*, стр. 229 сл. (въ *Denkschriften* на Виенската Акад. на наукитѣ, т. XXXII, год. 1882); P. Parahagi, *Scriptori aromâni in seculul al XVIII*. București 1909; Йор. Ивановъ, Гръцко-български отношения прѣди църковната борба (Сборникъ Милетичъ, стр. 102 сл.).

2. — Законъ за битолскитѣ села отъ 1851 г., печатанъ отъ турската власть въ Солунъ на битолско българско наречие, съ гръцки букви. Тоя официаленъ актъ, който урежда стопанисването на земитѣ въ Битолско, е написанъ на езика на заинтересуваното българско население и има значение не само за историята на аграрното положение на това население, но и за неговия простонароденъ български говоръ. Той е озаглавенъ *Κανόναμε ζα σέλατα μπίτωλσκοι σάνκι ζάκον ζα τζιφλιγáριτε ι τζιφτζίοιτε στο сет пот πόελα μπίτωλσка*, или въ кирилски преписъ: Канóннаме за сéлата битолски сáнки (т. е.) зáконъ за чифлигáрите и чифчýите щo сет под пó(в)eлa бýтолска.

Ето за показъ чл. VII на тоя законъ, гдето се урежда, щото лихвата (фáйда) да не надминава 8% за година; „Сeлý-ните на сéлата и чифлиците от кáзата на мемлéкетот Битолски (Румели-аялетí), за кóлку пáри ймаат крénати нáзaем мнóгу и мáлу и за кóлко му пáднит йхтиза да зéмат от сéга